

ningen; ved Telefon kunne Afdelingerne med Lethed sættes i Forbindelse med den vagthavende Læge, eller man kunde have et Vagtværelse ved hver Afdeling. Mange Patienter paa Kommnehospitalet have klaget over Støjen fra Kandidatgangen.

Til Slutning skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger om det lidet, der findes angaaende Sygeplejersker og deres Uddannelse. Er det humant og klogt at lade Plejerskerne bo umiddelbart op ad Sygestuerne? Nej, de gode Plejersker ville blive overanstrengte ved stadig at være i Nærheden af de Syge, som de have Ansvar for, og som de interessere sig for; de mindre gode Plejersker ville blive fuldstændigt sløvede ved den stadige Forstyrrelse! Men hvorfor spille Ord paa at bevise det uhensigtsmæssige i at have Plejerskernes Værelser lige op ad Sygestuerne, naar jeg blot behøver at henvise til Kommnehospitalet og Børnehospitalet. Begge Steder har man med store Bekostninger maattet foretage Om- og Tilbygninger for at skaffe Plejerskerne Ro i deres Hviletid. Ro og Hvile maa Plejerskerne have, hvis de skulle kunne udføre deres uhyre anstrængende Gjerning fyldestgørende.

Bestemmer man sig til at indrette ordentlige Boliger for Plejerskerne, vil jeg anbefale med det samme at bygge, saa man har Plads til en Sygeplejeskole, eller idetmindste sørge for, at man med Lethed kan bygge til en saadan. Vi maa gjøre os klart, at Hospitalet bygges for det tyvende Aarhundrede og ikke for det attende. Danmark maa engang følge alle civiliserede og mange højst halvciviliserede Landes Exempel og faa en Sygeplejeskole. Vi kunne ikke være bekjendte ikke at have en Skole, naar der findes Skoler i Indien, Ægypten og Sydafrika. Og den Skole, som antydes paa Planen, ser nærmest ud som — en Attrape. Hvorledes vil man ikke alene skaffe Hospitalet den nødvendige Tilgang, men ogsaa »forsyne de øvrige Hospitaler og Sygehuse trindt om i Landet med et ensartet uddannet Personale«, naar man paa Skolen kun forlanger Plads til 20 Elever? Rundt om i Verden forlanger man mindst to helst tre Aars Uddannelse for en Sygeplejerske, og man maa gjøre Regning paa, at ikke faa falde fra i Uddannelsesstiden.

II.

Et Par Ord til fornøden Berørligelse.

Højstærede Fru *Norrie*! Skjøndt jeg ikke føler mig kaldet til at imødegaa Deres kritiske Bemærkninger i »Ugeskrift for Læger« i Nr. 7 og 8 d. A. angaaende de forskjellige Lovforslag om Flytning og Ombygning af Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, som i Aarenes Løb ere forelagte Rigsdagen, maa jeg dog fremkomme med nogle Oplysninger i Anledning